

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI

Broj predmeta: 27 0 P 049423 21 P
Gračanica, 29.12.2022. godine

Općinski sud u Gračanici, sudija Meliha Hadžihasanović, u pravnoj stvari tužioca B.R. sin R. iz L., zastupan po punomoćniku F.S., advokatu iz G., protiv prvotužene A.H. kći I. iz L. i drugotuženog O.H. sin H. i M. iz L., privremeno nastanjen u Nj., zastupani po punomoćniku M.S., advokatu iz G., radi isplate na ime sticanja imovine u toku vanbračne zajednice, v.s.p 9.900,00 KM, donio je dana 29.12.2022.godine nakon zaključene glavne, javne i usmene rasprave održane 21.12.2022. godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka i tužioca, sljedeću

P R E S U D U

I Tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se: UTVRDI da su tužitelj B.R. i tužena A.H., te za života A.I. a sada umrli a kao pravni sljednik A.I., drugotuženi O.H., po osnovu Ugovora o poklonu, zajedničkim sredstvima u toku trajanja vanbračne zajednice stekli dograđeni dio kuće na kč broj 888/4 kuća i zgrada, „K.“, upisanoj u posjedovni list broj 6260 KO G., odgovara staroj u ZK ulošku broj 461 iste KO, te drvenu šupu dimenzija 4x3 m, izgrađenu na predmetnom zemljištu, da je udio u toku sticanja vanbračne zajednice tužitelja sa dijelom 1/3 a što čini iznos tržišne vrijednosti dijela tužitelja od 12.690,86 KM, te da su tuženi to dužni priznati i solidarno tužitelju isplatiti navedeni iznos sa zakonskom zateznom kamatom počev od 21.12.2022.godine do dana isplate, kao i nadoknadi troškover postupka, ODBIJA SE.

II OBAVEZUJE SE tužitelj da tuženim naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.376,00 KM, sve u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa ove Presude, pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac B.R. je po punomoćniku F.S. advokatu iz G., podnio ovom sudu tužbu 08.10.2021. godine protiv tuženih A.H. i O.H., radi poništenja i ništavosti ugovora. Označio je vrijednost predmeta spora na iznos od 9.900,00 KM. U tužbi punomoćnik tužioca je naveo da je tužitelj savjesni, mirni, istiniti i zakoniti posjednik nekretnine označene u naravi kao cijele k.č. broj 888/6, k.č. broj 888/4 i

k.č. broj 888/7, upisane u posjedovni list broj 6260 KO G., odgovaraju nekretninama sa istim identifikacijskim brojevima u zk ulošku broj 461, 2603 i 5559 KO G., na koje nekretnine je kao vlasnik i posjednik sa dijelom 1/1, upisan drugotuženi O.H.. Pravo sticanja upisanog posjeda i vlasništva je drugotuženi stekao osnovom Ugovora o poklonu, kod notara Hamidović Ahmeda pod brojem ... od 03.10.2019.godine, između prvotužene kao poklonodavca i drugotuženog kao poklonoprimca. Dalje navodi da pravo na posjed nekretnina, je tužilac stekao osnovom vanbračne zajednice, koju je osnovao 2001/2002 godine, sa prvotuženom i od tada do 15.09.2021.godine je bio savjesni mirni posjednik nekretnina, te živio u zasnovanoj vanbračnoj zajednici, da tužilac živi u predmetnoj nekretnini od 2001/2002 godine sa tuženom A.H. u vanbračnoj zajednici, da je po zasnivanju vanbračne zajednice tužena imala dijete iz prvog braka O.H., drugotuženog, a u vanbračnoj zajednici tužilac sa tuženom nije imao djece. U vrijeme zasnivanja vanbračne zajednice tužena je živjela sa svojim ocem na predmetnoj nekretnini koja se sastojala od 1 sobe i 1 kupatila, da od dana zasnivanja vanbračne zajednice, tužilac je sa prvotuženom izgradio – dogradio dio u kući, za još dvije sobe i hodnik, da je stavljen novi tavan, krov sa crijepom, te stolarija vanjska i unutrašnja. Poslije smrti oca tužene A.I., tužena je predmetnu nekretninu naslijedila, te prevela nakon oko 4 godine na drugotuženog. Dalje navodi da za cijelo vrijeme trajanja tih pravnih poslova, tužilac živi u vanbračnoj zajednici sa prvotuženom i između njih nema nikakvih problema, niti se vanbračna zajednica prekida. Vanbračna zajednica traje u kontinuitetu punih 20 godina. Vanbračna zajednica je prekinuta dana 15.09.2021.godine, kada se tužilac vratio sa posla u 15,30 sati (zaposlen kod Širbegović doo) , zatekao je izbačene lične stvari, odjevne predmete i dokumentaciju u šupi a tuženi nisu bili u kući. Predmetna nekretnina po kulturi kuća je djelimično izgrađena i dograđena sredstvima tužioca i prvotužene. Međutim, prvotužena, vanbračna supruga tužioca, je ugovorom o poklonu, pod gornjim brojem, prepisala i poklonila sve nekretnine na svoga sina, među kojim i kuću koju je izgradio tužilac sa prvotuženom. Na nekretninama je tužilac u toku trajanja vanbračne zajednice izgradio 2014.godine i drvenu šupu 4x3 m i u kojoj tužilac trenutno živi dok ne pronađe adekvatan smještaj za stanovanje. Tužilac je nakon ovakvog ponašanja tuženih, bio primoran podnijeti tužbu radi smetanja posjeda Općinskom sudu u Gračanici dana 21.09.2021.godine, dok su tuženi u međuvremenu otišli privremeno u Nj. gdje tužilac pretpostavlja, da će se zadržati oko 2-3 mjeseca. Punomoćnik tužioca u tužbi dalje navodi da tužilac ostvaruje svoje pravo suvlasništva, na imovini stečenoj zajedničkim radom u toku trajanja vanbračne zajednice, sa tuženom osnovom odredbi člana 263. Porodičnog zakona u vezi sa članom 250., 251 i 252 citiranog Zakona. Bez obzira na materijalni položaj vanbračnih partnera, njihov doprinos i stanje i činjenice koje navodi tužilac, odredbama Porodičnog zakona iz člana 263. , je propisano da se imovina koju su vanbračni partneri stekli u vanbračnoj zajednici koja je trajala najmanje 3 godine ili manje ako je u njoj rođeno zajedničko dijete, smatra njihovom vanbračnom stečevinom, na koju se analogno primjenjuju odredbe Porodičnog zakona koje tretiraju imovinske odnose bračnih partnera. Punomoćnik tužioca dalje u tužbi navodi da nekretnine po kulturi kuća, zemljište

ispod i oko kuće, tužilac smatra da su zajednički stečene, zajedničkim radom, ulaganjem i sticanjem, oba vanbračna partnera, tako da iste ulaze u režim zajedničke imovine vanbračnih partnera, a prema odredbama člana 263. Porodičnog zakona, na koju se imovinu primjenjuju odredbe o bračnoj stečevini iz člana 250. do 257. Porodičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Tužitelj je svjestan činjenice, da je prvotuzena zemljište i mutvak kuće naslijedila iz svoga oca, ali da je i on u toku zajednice zajedničkim radom mutvak pretvorio u kuću neovisno o ostavinskoj masi na koju prvotuzena ima pravo bez učešća tužitelja. Tužitelj traži, da mu tuženi priznaju pravo na dio nekretnina koje je stekao građenjem i u vanbračnoj zajednici i taj dio predstavlja idealnih 1/3, što je realno i objektivno (jer je nekretnine u manjem obimu izgrađenog objekta prvotuzena stekla nasljeđem iz svoga oca, što joj tužitelj i priznaje), sa zemljištem koje služi redovnoj upotrebi objekta (zemljište ispod kuće i zemljište koje služi u redovnoj upotrebi objekta). Shodno tome, istim Porodičnim zakonom u članu 252. stav 1. je određeno da „Bračni partneri su sa jednakim djelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drugačije dogovorili, a stav 3. istog člana propisuje“ ukoliko je u zemljišne knjige kao vlasnik stečevine upisan jedan bračni drug, drugi bračni drug ima pravo da zahtjeva ispravku upisa, u skladu sa Zakonom o zemljišnim knjigama F BiH.“ U tužbi se dalje navodi da je prvotuzena sa drugotuzenim zaključila Ugovor o poklonu kod notara Hamidović Ahmeda pod brojem ... od 03.10.2019.godine, iako je morala znati, da je predmetnim ugovorom raspolagala i dijelom nekretnina koje je tužilac stekao u toku trajanja vanbračne

zajednice, da je ovakav pravni posao ništavan, propisan odredbama iz člana 103. ZOO, te da su ugovorne stranke, dužne postupiti po odredbama iz člana 104. stav 1. ZOO i dijelu kako tužitelj smatra da su tim ugovorom povrijeđena njegova prava raspolaganja od 1/3 na identifikovanim nekretninama, te traži da se samo u tom dijelu ugovor poništi i tužitelj upiše kao suvlasnik i suposjednik, sve shodno članu 105. ZOO. Tužitelj ima pravnog interesa, da traži, da se iz vanbračne stečevine, kao zajedničke imovine, izdvoji, njegov suvlasnički dio od 1/3 na predmetnoj kući i zemljištu koje služi redovnoj upotrebi, te osnovom presude Općinskog suda u Gračanici izvrši promjena upisa u zemljišno knjižnom uredu Općinskog suda u Gračanici, nekretnini kao k.č. broj 888/4, upisanoj u posjedovnom listu broj 6260 i zk ulošku broj 461 ko SP G.. Dakle, iz predloženih dokaza, proizilazi da je tužitelj zakonit, mirni i savjesni posjednik, koji posjed je stekao valjanim pravnim poslom, u vanbračnoj zajednici koja se tretira isto kao bračna propisan u članu 3. Porodičnog zakona, da je sukladno tome i istiniti posjednik, te u takvom pravnom položaju, ostvaruje pravo na sudsku zaštitu, sukladno odredbama iz člana 327. i 331. Zakona o stvarnim pravima, a istovremeno mu pripadaju prava na vanbračnu stečevinu, koju Porodični zakon izjednačava sa bračnom.

U odgovoru na tužbu punomoćnik tuženih je naveo, da nisu tačni navodi da je tužilac savjesni, mirni, istiniti i zakoniti posjednik nekretnina označenih u naravi kao cijele k.č. broj 888/6, k.č. broj 888/4 i k.č. broj 888/7, upisane u posjedovni list broj 6260 k.o. G., odgovaraju nekretninama sa istim

identifikacijskim brojevima u ZK ulošcima broj 461, 2603 i 5559 k.o. G., na kojim nekretninama je kao posjednik i vlasnik upisan drugotuženi O.H.. Dalje je naveo da je tačno kako je to navedeno u tužbi da je drugotuženi pravo sticanja posjeda i vlasništva stekao Ugovorom o poklonu nekretnina broj ... od 03.10.2019.godine i to poklonodavca prvotužene, da nisu tačni navodi u tužbi da je tužilac osnovom vanbračne zajednice sa prvotuženom koju je osnovao 2001/2002 godine stekao pravo posjeda i da je ta vanbračna zajednica trajala do 15.09.2021.godine, da nisu tačni navodi u tužbi da tužilac na predmetnim nekretninama živi sa prvotuženom od 2001/2002 godine u vanbračnoj zajednici, jer je prvotužena zasnovala vanbračnu zajednicu sa tužiocem 2004.godine, da nisu tačni navodi u tužbi da je u trenutku zasnivanja vanbračne zajednice prvotužena živjela sa svojim ocem u objektu koji je imao jednu sobu i kupatilo. U odgovoru na tužbu se dalje navodi da otac prvotužene, a djed drugotuženog je kupio predmetnu nekretninu 2000.godine, na kojoj je bio izgrađen mutvak, objekat sa jednom prostorijom, da bi otac prvotužene 2001.godine započeo dogradnju navedenog mutvaka sa adaptacijom i izgradio jednu sobu, kuhinju, sanitarni čvor i verandu sve u nivou prizemlja i pokrio krovom na četiri vode. Otac prvotužene je umro 2016.godine, a prije njegove smrti je izgrađena ostava za drva, šupa, dimenzija 3x4 m od drveta i gradila ju je prvotužena sa svojim ocem. U navedenim dogradnjama i izgradnji nije ni finansijski ni radom učestvovao tužilac, jer je bio bolestan i nije bio u radnom odnosu. Prvotužena zasniva vanbračnu zajednicu sa tužiocem 2004.godine i žive u zajedničkom domaćinstvu otac prvotužene, prvotužena, drugotuženi i tužilac. Tužilac je više puta napuštao vanbračnu zajednicu te da nije tačan navod u tužbi da je vanbračna zajednica trajala u kontinuitetu punih 20 godina. Dalje navodi da je tužilac 2019.godine napustio vanbračnu zajednicu i nije živio 6 mjeseci u vanbračnoj zajednici, a poslije 6 mjeseci je tuženi došao i zamolio prvotuženu da živi u kući drugotuženog po cijenu ako ga prvotužena i drugotuženi ne prime da će izvršiti samoubistvo. Prije navedenog povratka tužioca u vanbračnu zajednicu prvotužena je poklonila svome sinu drugotuženom predmetnu nekretninu i drugotuženi je započeo sa adaptacijom predmetne nekretnine 2020.godine. Ni tada tužilac nije učestvovao u adaptaciji i rekonstrukciji predmetne nekretnine, jer je sve radove finansirao drugotuženi, a tužilac nije učestvovao ni finansijski ni radom u navedenim radovima. Dalje navodi da se tužilac po povratku u vanbračnu zajednicu ponašao nedolično i nedostojno prema prvotuženoj, često vrijeđajući prvotuženu i prijeteći, koja je bila

primorana da ga prijavljuje policiji radi navedenih vrijeđanja i prijetnji. Vanbračna zajednica je prestala u 8 mjesecu 2021.godine kada je tužilac napustio vanbračnu zajednicu, a drugotuženi mu je zabranio da više dolazi u njegovu nekretninu jer mu je vrijeđao majku drugotuženu koja je i psihički obolila zbog ponašanja tužioca. Drugotuženi je više puta pozivao tužioca da preuzme svoje lične stvari, na što se tužilac nije javio pa je drugotuženi zapakovao lične stvari i ostavio na nekretnini da ih tužilac preuzme. Nije tačan navod tužioca da je u toku vanbračne zajednice izgradio drvenu šupu dimenzija 4x3 m i nije tačno da više živi u navedenoj šupi. Navedenu šupu, je kako je već navedeno, izgradio otac prvotužene sa prvotuženom tako da tužilac ne polaže nikakvo pravo na bračnu

stečevinu na navedenoj šupi. Na navedenoj nekretnini tužilac nije stekao nikakvo pravo po osnovu vanbračne zajednice, jer je predmetni objekat izgradio otac prvotužene sa prvotuženom prije stupanja tužioca u vanbračnu zajednicu, a vanbračna zajednica između tužioca i prvotužene nije nikada u kontinuitetu trajala 3 godine, jer je tužilac često napuštao vanbračnu zajednicu i ponovo se vraćao u vanbračnu zajednicu poslije napuštanja. Tužilac nije zajedničkim radom sa prvotuženom u vanbračnoj zajednici ništa izgradio i nemogu tuženi priznati tužiocu idealni dio na izgrađenom objektu u razlomku od 1/3, jer tužilac nema pravnog osnova za vanbračnu stečevinu u skladu sa navedenim zakonskim propisima u tužbi. Tačan je navod da je prvotužena sa drugotuženim zaključila Ugovor o poklonu na predmetnim nekretninama, ali nije raspolagala sa dijelom nekretnina koje je tužilac stekao u vanbračnoj zajednici i neosnovano tužilac traži da se navedeni Ugovor o poklonu u dijelu od 1/3 poništi i tužilac upiše kao suvlasnik suposjednik. Dalje je naveo da iz svega navedenog se može zaključiti da tužiočev zahtjev za utvrđivanje vanbračne stečevine u dijelu 1/3 na predmetnom stambenom objektu i u dijelu 1/2 na drvenoj šupi je u cijelosti neosnovan i da Ugovor o poklonu između prvotužene i drugotuženog nije djelomično ništavan u dijelu 1/3 te je predložio da se svi tužiočevi zahtjevi odbiju kao neosnovani, kao i zahtjev za upis u suposjed i suvlasništvo na predmetnom stambenom objektu, a da će to dokazati na glavnoj raspravi materijalnim dokazima, izjavama svjedoka koje su predložili i koje će predložiti na pripremnom ročištu.

U toku postupka punomoćnik tužioca je precizirao tužbeni zahtjev tužioca po osnovu člana 57. stav 2. tačka 4. ZPP-a, iz razloga što se tužbeni zahtjev od osnovnog iznosa vrijednosti spora od 9.900,00 KM povećao prema nalazu vještaka građevinske struke, na iznos od 12.690,86 KM, a koji tužbeni zahtjev nakon preciziranja glasi: Utvrđuje se da su tužitelji B.R. i tužena A.H. te za života A.I. sada umrli a kao pravni sljednik A.I. drugotuženi O.H., po osnovu Ugovora o poklonu, zajedničkim sredstvima u toku trajanja vanbračne zajednice stekli dograđeni dio kuće na kč broj 888/4 kuća i zgrada, K., upisanoj u pl. broj 6260 KO G., odgovara staroj u ZK ulošku broj 461 iste KO te drvenu šupu dimenzija 4x3 m izgrađenu na predmetnom zemljištu, da je udio u toku sticanja vanbračne zajednice tužitelja sa dijelom od 1/3 a što čini iznos tržišne vrijednosti dijela tužitelja od 12.690,86 KM, što su tuženi dužni priznati i solidarno tužitelju isplatiti navedeni iznos za zakonskom zateznom kamatom počev od dana 21.12.2022.godine do dana isplate, te naknade troškova parničnog postupka, koji će se precizirati u završnom izlaganju sve u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude pod prijetnom prinudnog izvršenja“ .

U završnom izlaganju punomoćnik tužioca je naveo da osnovom izvedenih dokaza tužitelj smatra da je dokazao kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva. Analizirajući provedene dokaze iz parničnog spisa broj P 49253/21 P te ponuđene dokaze u parničnom spisu a koji predmet je završen povlačenjem tužbe i isplatom troškova tuženih tužitelju s obzirom da je tužitelj odustao odnosno povukao tužbu u kojoj se tražio njegov ulazak u objekat i predaja

posjeda a koji objekat u dograđenom dijelu je predstavljalo i njegovo učešće u izgradnji bilo finansiranjem ili angažovanjem kao radnika, da analizirajući navode iz tužbe dokaze iz tog spisa i odgovora na tužbu tuženih koji su identični i u parnici vanbračne stečevine može se razjasniti i utvrditi da postoji veliki broj činjenica koje su već ranije bile nesporne. Tužitelj smatra da mu pripada pravo da osnovom sticanja u vanbračnoj zajednici a na nekretnini koji vlasnik je to pravo stekao po nekom drugom osnovu upisan kao posjednik i vlasnik zajedno sa postojećim objektom mu pripada pravo da podnese obligaciono pravni zahtjev pa je u tom pravcu pozivajući se na presudu Vrhovnog suda RS izvršio preinaku ranije podnešene tužbe presuda broj P. 058308/20 R od 22.04.2021.godine, cijeneći pored toga da će se njegova prava realizovati prije novčanom naplatom nego upisom i predajom suvlasničkog dijela na toj nekretnini. Odredba iz člana 3. Porodičnog zakona F BiH tretira vanbračnu sa bračnom zajednicom identično pod uvjetima da je ona trajala minimum 3 godine ili da je u toj vabračnoj zajednici rođeno dijete, pa bi se takva vanbračna zajednica mogla tretirati i sa kraćim rokom od 3 godine, izvedenim dokazima saslušanjem svjedoka koji je predložio tužitelj je nedvosmisleno utvrđeno a i saslušanjem tužitelja kao stranke da su tužitelj i prvotužena zaključili vanbračnu zajednicu 2000.godine, da su izvjesno vrijeme do 2002.godine živjeli kao podstanari, da su zajednički gradili odnosno dograđivali postojeći kupljeni objekat od strane A.I., te da je upravo dograđivanjem tog objekta bila i namjera a i plan vanbračnih partnera da u dograđenom objektu žive, jer prije toga nisu imali objektivno adekvatne uvjete za vanbračni život. Dogradnja građevinskog objekta je rađena od 2001.do 2003.godine te su ove stranke kao vanbračni partneri uselili u dograđeni objekat nakon što je završen, i nakon što su se stekli uvjeti za normalan život sve imajući u vidu da je u vanbračnoj zajednici živio i drugotuženi. Vanbračna zajednica je trajala do 15.09.2021.godine, a podatke o prekidu vanbračne zajednice odnosno činjenice su iznešene u parnici smetanja posjeda.

Dalje je naveo da se osnovom nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke utvrđuje šta i koje elemente čine dograđeni dio građevinskog objekta, te da je ukupna vrijednost izvedenih radova na predmetnom objektu 38.072, 58 KM u koje radove nisu uračunate unutarnja stolarija koju je platio drugotuženi i koja nije ni predmet ove tužbe. Činjenica je da je za cijelo vrijeme trajanja vanbračne zajednice tužitelj radio u RH ili u firmama i privrednim društvima na području G., da tužena nije bila ni imala zasnovan radni odnos nikada, a da se drugotuženi školovao, završio je osnovnu i srednju školu u G., da kada se radi o A.I. za njegovog života su izvršena dograđivanja predmetnog objekta u dva navrata 2003.godine i 2006.godine odnosno 2010.godine, da je u svim tim građevinskim radovima i dograđivanjem objekta učestvovao tužitelj i živio u vanbračnoj zajednici sa prvotuženom. Dalje je naveo da imajući u vidu nespornu činjenicu da je sticanje vanbračne zajednice vršeno i provedeno i u široj ekonomskoj zajednici u kojoj pored vanbračne zajednice ekonomsku zajednicu čini i otac prvotužene, koji je za života a umro je 2016.godine, poklonio predmetnu nekretninu prvotuženoj a kasnije prvotužena drugotuženom se kao pasivno legitimisani tuženi u tužbi označavaju prvotužena koja je živjela u vanbračnoj

zajednici sa tužiteljem a drugotuženi koji je predmetnu kuću i ostale nepokretnosti zajedno sa šupom, stekao ugovorom o poklonu iz tih razloga tužitelj cijeni da je njegovo učešće u sticanju vanbračne imovine u dijelu od 1/3 pa u tom pravcu i sa tim osnovom je ukupan iznos procijenjen od strane vještaka građevinske struke tržišne vrijednosti dograđenog objekta 12.690,86 KM, Odredbama člana 250, 251, 264, 270. Porodičnog zakona je propisano da su relevantne dvije pretpostavke za nastanak imovine u toku trajanja vanbračne ili bračne zajednice, i to da je imovina stečena tokom trajanja zajednice i da se radi o imovini nastaloj radom bračnih odnosno vanbračnih drugova, prilikom takve ocjene osnovnih elemenata sticanja bračne stečevine nije bitan uvjet a ni činjenica koliko je ko od bračnih partnera sticao pa je u ovom slučaju tužitelj kao radnik a tužena kao domaćica stekli ravnopravno učešće u pravu na stečenu imovinu. Kako je A.I. kupio predmetnu nekretninu a na kojoj za vrijeme građenja tužitelj kao i tuženi nisu bili vlasnici, a učestvovali su u izgradnji dograđenog dijela objekta, to se i čini pravilno opredjeljenje tužitelja za obaveze nastale od strane tuženih prema tužitelju. Naglasio je i to da, kada se analiziraju i porede dokazi saslušanih svjedoka predloženih od strane parničnih stranaka da je vrijeme zaključenog kupoprodajnog ugovora nekretnine između A.I. za njegovog života i prodavca G.H., na koji iskaz svjedoka ni jedna od stranaka nije prigovorila, da je A.I. kupio građevinski objekat i zemljište a da pri tome nije imao novčanih sredstava nego je kao početnu cijenu isplatio 100,00 KM, a ostatak kupoprodajne cijene je plaćao u ratama kada bi ta sredstva obezbijedio. U završnom izlaganju je naveo i to da je dio građevinskog materijala A.I. dobio kao pripadnik šehidske porodice i da to tužitelj ne čini spornim, u ostalim troškovima izvođenja radova je zajedničkim sredstvima učestvovao i tužitelj a A.I. koliko je mogao, jer prvotužena nije imala zasnovani radni odnos, nije radila, nije imala redovnih prihoda a ničim nije dokazala kada sa koliko sredstava je obezbijedila i od koga je to uradila, niti jedan materijalni dokaz koji potvrđuje izjave tuženih kao stranaka nije predložen sudu pa se iskazi svjedoka kao parničnih stranaka u tom dijelu ne mogu cijeliti istinitim.

Na osnovu naprijed navedenog predložio je da se postavljenom tužbenom zahtjevu udovolji, da se tuženi solidarno obavežu na troškove parničnog postupka koji se sastoje od sastava tužbe 360,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi 360,00 KM, zastupanja na nastavku glavne rasprave 21.12.22.godine 360,00 KM (s obzirom na povećani tužbeni zahtjev što jedna polovina od nastavka glavne rasprave 720 KM čini 360,00 KM), takse na tužbu i presudu, troškova vještačenja prema rješenju koje odredi sud. Na sve troškove tražio je da sud odredi i zakonsku zateznu kamatu od dana donošenja presude do dana isplate.

U završnom izlaganju punomoćnik tuženih je izjavio da iz svih provedenih dokaza u ovom postupku tužilac nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva niti činjenice na kojima se zasniva tužbeni zahtjev, tj. da su tužilac i prvotužena stekli zajedničkim radom i sredstvima u vanbračnoj zajednici dio dograđene kuće na kč broj 888/4 „dvorište i oranica/ njiva, K. ukupne površine od 560 m². Tužilac je

na glavnoj raspravi izjavio da je živio u vanbračnoj zajednici sa prvotuženom A.H. od 2003.godine, a da su i prije živjeli od 2000.godine, te je naveo da je davao novac za dogradnju predmetnog objekta ali u svojoj izjavi nije naveo šta je davao u novčanim jedinicama i kome i šta je davao u materijalu i šta je doprinjeo svojim radom na predmetnom objektu. Ni jednu tu činjenicu nije iskazao u novčanoj vrijednosti što bi u ovom slučaju trebalo iznositi visinu tužbenog zahtjeva. Navodi i to da je dalje u svojoj izjavi tužilac naveo da je dogradnja predmetnog objekta započeta 2000.godine a završena 2002.godine, naveo je da je na objektu dograđena soba, sa nišom i hodnikom, prošireno kupatilo, postavljen krov, i da je još jedna soba dograđena uz postojeći objekat 2006.godine, da je fasada na objektu urađena 2008. na 2009.godinu a da je stiropor urađen na fasadi unazad 3 godine. Tužilac je naveo da je u vanbračnoj zajednici živio do 2021.godine. Kada je u pitanju predmetni objekat tužilac je u svojoj izjavi na glavnoj raspravi naveo da je lično ugrađivao stolariju na dograđenom dijelu objekta i to drvenu ,prozore vrata, unutrašnja vrata, naveo je da je lično radio na izgradnji trotoara terasa i pomoćnih zgrada, dalje je naveo da su na objektu radili majstori , da je on radio i da je on plaćao majstore, nenavodeći koje majstore, koji iznos novca je davao majstorima, i nenavodeći koliko dana je proveo radeći na dogradnji predmetnog objekta , i koliko bi to iznosilo novca da se preračuna u naknadu za te dane koje je radio. Pored toga je naveo da je A.H. otac A.I. digao kredit, i da je dobivao bespovratna sredstva u materijalu i novcu, da je tužilac izjavio da je sa prvotuženom počeo živjeti 2001. godine i da nisu bili u istom objektu, a da je on živio u objektu koji je izbjegličkog karaktera u blizini predmetnog objekta od 50 m u kojem su živjeli prvotužena sa svojim sinom, ocem i majkom, i kada je završen dograđeni dio objekta 2003. godine tek tada je počeo živjeti sa A.H. u tom objektu iz tih navoda se može zaključiti da u to vrijeme nije ni trajala vanbračna zajednica jer nije ni bila zajednica života tužitelja i prvotužene a da su svi radovi na dogradnji objekta u cijelosti završeni do 2002.godine, tako da tužilac nije ni mogao steći vanbračnu stečevinu u tom periodu jer u tom periodu nije ni bio u vanbračnoj zajednici a što su izjavili i svjedoci tužioca od kojih je većina na glavnoj raspravi izjavila da su tužilac i prvotužena započeli vanbračnu zajednicu 2003. godine, a svjedoci tuženih kao N.M. koji je radio sve radove na dogradnji predmetnog objekta je izjavio da za vrijeme izvođenja radova nikada nije vidio tužioca na radilištu, a da je tužilac pored ostalog na glavnoj raspravi izjavio da je gradio objekat u S.R. za vrijeme trajanja vanbračne zajednice i da je to gradio od svoje plate, sama činjenica koja je nesporna je da prvotužena nije imala zasnovan radni odnos i nije imala nikakvih primanja a bila je razvedena, imala je mldb dijete, kojem je njegov otac doprinosio za zakonsko izdržavanje, i da plata tužioca u vrijeme trajanja navodno vanbračne zajednice najvjerojatnije nije mogla podmiriti troškove života vanbračnih partnera a kamoli da doprinosi nadogradnji predmetnog objekta, da je od plate gradio i svoj objekat u S.R.. Činjenica da je otac A.H. poklonio 2005.godine Ugovorom o poklonu predmetnu nekretninu za koji Ugovor je tužilac znao i nije se protivio zaključenju takvog Ugovora a da je 2019.godine A.H. poklonila- prvotužena svome sinu drugotuženom predmetni objekat i po Ugovoru u članu 5. je zabilježeno pravo stanovanja da se zabilježi

pravo stanovanja u predmetnom objektu u korist A.H., do njene smrti, za koji Ugovor je saznanja imao tužilac i ni tada se nije protivio takvom zaključenju Ugovora, u svojoj izjavi na glavnoj raspravi prvotužena je izjavila da je sa tuženim započela da živi 25.04.2004.godine, u kući koju je kupio njen otac i izvršio dogradnju kuće njen otac od 2000. do 2002. godine jer je imao penziju koju je dobivao za dva poginula sina, da je ostvarivao pravo na bespovratne kredite u materijalu i novcu, a koje pravo je imala i njena majka koja je sa njima živjela u zajedničkom domaćinstvu- penzije i bespovratna sredstva. Prvotužena je izjavila na glavnoj raspravi da za vrijeme življenja sa tužiocem koji je konstantno prekidan odlaskom tužioca iz vanbračne zajednice, da tužilac nije uložio u dogradnju objekta ni jednu marku, da je tužilac često prekidao vanbračnu zajednicu tako da je 2019.godine napustio vanbračnu zajednicu i nije dolazio 6 mjeseci, pa je prvotužena saznala da se oženio, i da sa drugom ženom živi u S., u objektu koji je građen u tom periodu koji tužilac smatra vanbračnom zajednicom. Prvotužena je izjavila da je poslije poklona objekta drugotuženom, drugotuženi kompletan objekat adaptirao, izgradio novo kupatilo, izmijenio unutrašnju stolariju, kompletno izmijenio podove i stavio fasadu na objekat, kada je u pitanju soba koja je dograđena 2006.godine prvotužena je izjavila da je njen otac u to vrijeme dobio naknadu zaostalu za tuđu njegu i pomoć u iznosu od 5.000,00 KM i da je sva ta sredstva uložio u dogradnju te sobe koja je u nalazu vještaka građ. struke označena slovom C zelene boje, da je drugotuženi na glavnoj raspravi izjavio da u vrijeme dogradnje predmetnog objekta tužilac nije živio sa njegovom majkom, da su tek poslije završenih radova 2004.godine zasnovali vanbračnu zajednicu, drugotuženi je naveo i to da je poslije poklanjanja objekta započeo renoviranje objekta, komplet unutaršnjeg dijela, zamijenio laminate, promijenio kuhinju, zamijenio unutrašnju stolariju, napravio novo kupatilo, uradio stiropor na fasadu bez bojenja, uradio oko kuće pločnike, i da u tim radovima ni sa jednom novčanom jedinicom i svojim radom nije učestvovao tužilac. Dalje je naveo da iz iskaza svjedoka tužioca, se nisu mogle utvrditi bitne činjenice u ovom postupku, jer nisu ništa određeno rekli da bi se mogle utvrditi i dokazati činjenice kojim se utvrđuje tužbeni zahtjev a to posebno se odnosi šta je ulagao tužilac u predmetnu dogradnju objekta u novcu, u materijalu svojim radom, šta je prvotužena uložila u objekat u novcu doprinjela svojim radom i da li je vanbračna zajednica bila skladna i da li je došlo do prekida vanbračne zajednice pa se izjave svjedoka tužioca ne mogu smatrati istinitim niti se njihovim izjavama mogu dokazati činjenice koje bi opredijelile tužbeni zahtjev. U svojim izjavama svjedoci tuženih navode da je objekat kupio sa pomoćnim objektom i dogradio i financirao otac prvotužene, i plaćao sve majstore koji su radili na objektu, a da je za vrijeme dogradnje objekta dobijao bespovratne kredite u novcu i materijalu i da u tom periodu kupovine i dogradnje predmetnog objekta tužilac nije živio sa prvotuženom, sve radove na objektu 2019.godine i poslije tj. na adaptaciji objekta je izvodio drugotuženi, sa materijalom koji je on platio i sve majstore koji su izvodili, te radove a koji su i svjedočili u ovom postupku je platio drugotuženi i da ni jedan majstor nije imao nikakvog kontakta sa tužiocem, da se iz svega navedenog može zaključiti da prvotužena i tužilac nisu mogli steći bračnu stečevinu, jer tužena nije bila zaposlena i nije imala

nikakvih primanja, a tužilac i kada je radio nije mogao izdvojiti ni jedan iznos novca za dogradnju predmetnog objekta jer je njegova plata mogla zadovoljiti potrebe života tužioca i prvotužene tj. podmirenje osnovnih životnih potreba, jer su njegova primanja za vrijeme trajanja vanbračne zajednice bila skromna a financirao je izgradnju vikendice u S. pa se osnovano može zaključiti da nije imao sredstava za dogradnju objekta koji je sada u vlasništvu drugotuženog. Naveo je i to da iz navoda tuženih i svjedoka tuženih je upitna i vanbračna zajednica tužioca i prvotužene, jer se često prekidala a iz njihovih navoda se može zaključiti da se u pojedinim periodima u vanbračnoj zajednici ponašao nedolično. U toku čitavog postupka se nije moglo utvrditi šta je tužilac uložio i u kojoj vrijednosti u dogradnji predmetnog objekta, da im nije jasan navod tužioca kojim je opredijelio visinu tužbenog zahtjeva u iznosu od 12.690,86 KM, šta se smatra tim iznosom, šta je uloženo u predmetnu dogradnju objekta, šta se odnosi na plaćanje majstora u novčanim iznosima, šta se odnosi na plaćanje materijala, a šta se odnosi na doprinos tužioca njegovim radom, druga stvar ako je tužilac doprinjeo u vanbračnoj zajednici iznos 12.690,86 KM, onda je takav iznos trebala doprinjeti i tužena jer je to polovina od bračne stečevine tako da ukupna vanbračna stečevina tužioca i prvotužene iznosi 25.381,72 KM, da ako su parnične stranke živjele u vanbračnoj zajednici od 2003. godine do 2021.godine sa navedenim primanjima prvotužene i tužioca, nisu mogli steći taj iznos i da je čitavo vrijeme tog perioda rađena dogradnja a posebno se utvrdilo u ovom postupku kao nesporno da je dogradnja završena 2002. godine bez sobe koja je izgrađena 2006.godine. Iz svega navedenog smatra da tužilac nije dokazao činjenice na kojima zasniva tužbeni zahtjev posebno jer u opredjeljenoj visini tužbenog zahtjeva se ne može zaključiti na što se odnosi iznos od 12.690,86 KM jer se radi o obligacionom pravnom odnosu, jer se morao taj iznos obrazložiti i način na koji je utvrđen, tj. iz čega se sastoji ulaganje u dograđeni objekat u novčanim sredstvima, materijalu i doprinos u radu tužioca i u kojem iznosu. Naveo je da smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan predložio je sudu da ga odbije, a da tužioca obaveže na troškove ovog postupka koji su, imali tuženi, i to naknadu punomoćniku za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 432,00 KM, naknadu u iznosu na odgovor na preinačeni tužbeni zahtjev, zastupanje na pripremnom ročištu u iznosu od 432,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi iznos od 432,00 KM, zastupanje na nastavku glavne rasprave 216,00 KM, zastupanje na današnjem ročištu u iznosu od 432,00 KM, što ukupno iznosi 2.376,00 KM.

U parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koje parnične stranke stavljaju u postupku (člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH- u daljem tekstu: ZPP): Sud u postupku primjenjuje materijalno pravo po vlastitoj ocjeni i nije vezan za navode stranaka u pogledu materijalnog prava (člana 2 stav 3. ZPP-a). Prema odredbama člana 123. stav 1. ZPP-a svaka stranka dužna je dokazati činjenice na kojima zasniva svoj Zahtjev. Ako sud na osnovu ocjene izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu o postojanju te činjenice zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja (član 126 ZPP-a).

U toku postupka provedeni su po prijedlogu tužitelja dokazi uvidom i čitanjem; u katastarskog plana za KO G. broj ... od 20.09.2021.godine, posjedovnog lista broj 6260 KO G. broj ... od 20.09.2021.godine, zemljišnoknjižnog izvadka broj 461 KO G. od 20.09.2021.godine, čitanje „B“ vlasničkog lista, obavještenje o prebivalištu B.R. od 26.01.2022.godine, svjedočanstvo na ime R.B. o završenom obrazovanju za 3 stepen – ... , putna isprava na ime B.R. radna knjižica serijski broj ... obavijest Uprave policije PU Gračanica- PS Gračanica od 31.01.2022.godine , uvid, u spis broj 27 0 P 049253 21 P, saslušane su parnične stranke, saslušani svjedoci: O.H., K.R., S.T., S.B., V.B., provedeno vještačenje po vještaku građevinske struke Imamović Harisu, a po prijedlogu tuženih izvršen je uvid i čitanje Ugovora o poklonu nekretnina sačinjen dana 10.01.2005.godine, zemljišnoknjižnog izvadka broj 4415 Ko G., Izvod iz matične knjige umrlih broj 04-13-3-1806/15 od 28.12.2015.godine, kopiju ugovora o poklonu nekretnina sačinjen kod notara Hamidović Ahmeda broj ... od 03.10.2019.godine, saslušani svjedoci N.M., S.M., A.I., H.E., S.R., B.S., G.H., saslušane su parnične stranke.

Cijeneći sve provedene dokaze u smislu odredaba člana 8. ZPP-a, sud je donio odluku kao u izreci Presude iz sljedećih razloga:

Iz materijalnih dokaza proizilazi a što između stranaka nije bilo ni sporno, da je parcela broj 6260 koja je navedena u tužbi prikazana na kopiji katastarskog plana od 20.09.20221.godine, na istoj je upisan O.H. a što što proizilazi iz posjedovnog lista 6260 mko G. zk izvatka 461 ko G..

Iz obavještenja PU Gračanica Gračanica od 26.01.2022.godine, proizilazi da je B.R. uveden u evidenciju prebivališta- boravišta, na adresi L.. Takođe nije sporno ni to da je srednjoškolski centar “Todor Panjić” za školsku 89/90 godinu izdao svjedočanstvo na ime B.R. za stepen obrazovanja, ... III stepen.

Iz kopije radne knjižice serijski broj ..., registarski broj ..., proizilazi da su na toj strani upisani podaci o matičnom broju građanina, lični broj, registarski broj i mjesto izdavanja, kao i iz knjižice pod brojem

Iz podneska PU Gračanica-PS Gračanica od 31.01.2021.godine proizilazi da je O.H. prijavio svog očuha B.R., da isti neće da napusti njegovu kuću u L., u kojoj je B.R. stanovao a sve iz razloga što O.H. majka A.H. ne želi živjeti u vanbračnoj zajednici sa B.R..

Iz spisa broj 27 0 P 049253 21 P, proizilazi da je dana 21.09.2021.godine tužitelj B.R. podnio tužbu protiv tuženih A.H. i O.H., radi smetanja posjeda, da je tužba dostavljena tuženim na odgovor u kojem je osporen tužbeni zahtjev, da je bilo zakazano i održano pripremno ročište 17.02.2022.godine, a na ročištu od 15.03.2022.godine, tužitelj je povukao tužbu radi smetanja posjeda, te je sud

donio rješenje da je tužba tužitelja povučena, obavezao tužene da tužiocu naknade troškove postupka od 650,00 KM.

U svom iskazu, svjedok O.H.2 naveo je da mu je poznato da su A.H. i B.R. živjeli u vanbračnoj zajednici, da je 2003. godine započeta vanbračna zajednica, da je trajala je do 2020. godine, da je njegova kuća udaljena 200 ili 300 m je od kuće koja je predmet tužbenog zahtjeva, da je kuću je kupio A.I., otac od A.H., tj. to je bilo kao mutvak, da nije tada ulazio u tu kuću, da je vršena dogradnja te kuće, da koliko je bio mutvak otprilike toliko je i dograđeno, a zatim još jedna soba, da ne zna tačno kad je soba dograđena a možda unazad 4 ili 5 godina, da on obavlja građevinske radove, da je on pomagao B.R. kad se lijepio stiropor prije tri godine, da je pomagao jedan dan tako što su lijepili kamene ploče, da je njemu B.R. valjao pa je i on njemu htio da vrati, tako što mu pomagao, a nije mu bilo plaćeno, da nije učestvovao u dogradnji sobe, da oko ulaganja sredstava nije mu ništa poznato, da ne zna da li su se svađali u vanbračnoj zajednici i da li je bilo prekida, da ne zna ko je finansirao izvođenje radova, da O.H. nije bio tu za vrijeme izvođenja radova.

Svjedok R.K. naveo je da su B.R. i A.H. živjeli u vanbračnoj zajednici, da zna da su istoj bili od 2003. godine, da su i ranije imali vanbračnu zajednicu ali nije siguran to, jer je došao 2003. godine u L. kada je kupio kuću, da su stranke 2003. godine su živjele u toj kući koja je predmet spora, da je u kući živio i otac od A.H. u toj kući, poznato mu je da se taj objekat dograđivao, dvorište se uređivalo, ali ne zna kada je to tačno bilo, da se stavljala i fasada i stiropor, da su u to vrijeme komšije i da su se pazili, da je B.R. je radio u H., a A.H. nije bila zaposlena, da je viđao B.R. da je radio prilikom dogradnje, ali da mu nije poznato a ko je učestvovao u novcu da je vanbračna zajednica je prekinuta u skorije vrijeme unazad.

U svom iskazu svjedok S.T. navodi da joj je poznato da su A.H. i B.R. živjeli u vanbračnoj zajednici, da su živjeli do prošle godine, da joj nije poznato kada su započeli vanbračnu zajednicu, da zna da je nešto dograđivano u kuću u kojoj su živjeli ali da joj nije poznato koj je to plaćao, u kuću u kojoj su živjeli, da joj nije poznato a ko je to plaćao, niti zna kad je B.R. počeo živjeti u toj kući, da jeste bilo dogradnje ali da joj nije poznato kada je B.R. počeo da živi u toj kući u vanbračnoj zajednici kao ni to da li je bilo prekida u vanbračnoj zajednici.

Svjedok S.B. je naveo da mu je B.R. živio u vanbračnoj zajednici sa A.H., da ih je zajedno viđao od 2003. godine, da je čuo od brata da su i ranije imali vezu, ali da ne zna kada, da je sa B.R. u Z., možda dvije sezone od 2003. godine od 9 i 10 mjeseca pa do sljedeće sezone, da je B.R. pričao da se dograđuje ta kuća u L., da mu je vjerovao da je tu živio, i da je on i radio i finansirao dogradnju, da ne zna u kojoj visini, da je dolazio u tu kuću poslije izvršene dogradnje, da mu se činilo da su normalno živjeli i da se ne možem tačno sjetiti kada je vanbračna zajednica prekinuta.

Svjedok V.B. naveo je da mu je poznato da su B.R. i A.H. živjeli u vanbračnoj zajednici, da su dolazili su u S., da ih je viđao skupa, da je dolazio u L., da je bio u kući u kojoj su oni živjeli u L., da se razumio u bijelu tehniku, pa kad je B.R. htio kupiti neku mašinu, bojler zvao je da ga pita i raspitavao se o vrstama bijele tehnike, peć, bojler, veš mašina, da ga je B.R. samo pitao za savjete, ne zna ko je to plaćao, da je B.R. radio, da zna da se objekat dograđivao, ali ne zna okolnosti vezano za to jer živio u S., da ne zna kada je prekinuta vanbračana zajednica niti kad je zasnovana, ali mu je poznato da su živjeli dugo, da je nakon prekida stranaka dolazio frezom i vozio neke stvari koje mu je žena izbacila.

Tužitelj saslušan kao parnična stranka naveo je da je živio u vanbračnoj zajednici sa A.H., od 2003. godine, da su prije 2003. godine živjeli u vanbračnoj zajednici, i to od 2000. godine, da se vanbračna zajednica odvijala tako što je radio u H., prvotuzena je bila u mutvaku, a on je živio u drugom mutvaku, da je učestvovao u dogradnji kuće je učestvovao i kada se kuća dogradila onda je 2003. godine prešao je u taj dograđeni dio zajedno sa prvotuzenom. Dalje je naveo da je završio građevinsku školu ... i radio u H. jedno pet godina, od 98 do 2004 godine, da je zarađivao oko 1.500,00 KM mjesečno, da je davao za vanbračnu zajednicu novac, sebi je ostavljao koliko mu može biti ostalo je davao prvotuzenoj, da je mutvak je kupio otac prvotuzene, da je u mutvaku bila jedna soba, malo hodnika i kupatilo, da se moglo živjeti, da su živjeli njih troje, on nije mogao živjeti u tom mutvaku, da je mutvak adaptiran tj. dograđen, da su u mutvaku živjeli prvotuzena, drugotuzeni i otac prvotuzene i svi su odlučili da se to dogradi i on i tuženi, da je otac prvotuzene je digao kredit i on je davao novac u dogradnju, da je dogradnja započeta 2000. godine a završena je 2002-2003 godine, da je na mutvak je dograđena soba s nišom, da je hodnik proširen, kupatilo, da je postavljen novi krov, da je još jedna soba je dograđena uz taj postojeći objekat 2006. godine, da je urađena je fasada za cijeli objekat 2008 na 2009. godinu, da je urađen stiropor na fasadu unazad tri godine, te da od 2021. godine in nije u vanbračnoj zajednici, da su oko objekta rađeni trotoari, terase, na terase polijepljeno kamenje, pomoćne zgrade, izgrađena je šupa, da su to drvene zgrade koje je on lično radio, da je bila stolarija na cijelom objektu dok je on bio i on je sam to ugrađivao, drvena stolarija, prozori i unutrašnja vrata, da je poslije O.H. promijenio svu stolariju prije dvije ili tri godine. Naveo je i to da su na objektu radili majstori a da je i on sam radio, te da je on plaćao više majstore, da A.H. nije radila, da A.H. otac A.I. nije imao zasnovan radni odnos, da je digao kredit zato što je imao invalidninu da je kredit uzet na ime robe u B.R., da je u H. radio do 2004. godine, nakon toga je radio u Tehno beton godinu dana, da je poslije radio u P. na pilani 4 godine i zadnje vrijeme radi u d.o.o. Širbegović, da prvotuzena nije imala prihode, a da su se izdržavali od toga što on zaradi, da prvotuzena nije izdržavala svog sina, a da nije ni otac drugotouženog plaćao za izdržavanje, samo ponekad, a ne zna koliko je plaćao. Naveo je i to da mutvak u kojem su živjeli tuženi i otac od A.H. kupljen je 2000. godine a da je on 1998. godine počeo raditi u H., da je sa A.H. u vanbračnoj zajednici počeo živjeti 2001. godine, da nisu bili u istom objektu, da je živio u objektu do njihovog koji je

izbjegličkog karaktera, da nije bilo na istoj parceli, ali je u blizini oko 50 m udaljenosti, da kada je završen dograđeni do mutvaka 2003.godine, da je počeo živjeti sa A.H. u tom objektu, da kada je radio u H. je dolazi otprilike svakih 10 dana dok se renovirao mutvak jer je morao on učestvovati i u tim radovima, da nije bilo nesporazuma između njih dok nisu počeli stanovati zajedno, da ne zna tačno kada je otac prvotuženoj poklonio objekat ali misli da bi moglo biti 2006. godine, da nije imao primjedbi Ugovor o poklonu jer su živjeli zajedno, da u vanbračnoj zajednici nije bilo prekda i da nikada nije napustio vanbračnu zajednicu, da se nije se ženio za vrijeme trajanja vanbračne zajednice, navodi da je on gradio objekat u S., sobica 3x4 m², a da je to bilo 2013. godine, da A.H. nije ulagala novac u gradnju tog objekta, da je on to od svoje plate gradio, da nije napustio bračnu zajednicu 2019. godine, nije ni 2020. godine, navodi da nije prekidao vanbračnu zajednicu ali da je odlazio po sedmicu da se psihički odmori pa se vraćao a tada je odlazio u S.,dalje navodi da nije odlazio kod drugih žena u vrijeme trajanja vanbračne zajednice a da je razlog prekida vanbračne zajednice to što kada je došao sa posla njegove stvari su bile izbačene u šupu, tuženi su otišli u Nj., i on je bio u šupi tri dana, a od stvari su mu izbacili samo odjeću, da ga je prvotužena prijavljivala policiji prije nego mu je izbacila stvari, jer su se oni svađali, da je O.H. otišao po policiju, i da je samo jednom bio prijavljen, i to tada kada su mu stvari izbacili i to da je tad bio prijavljen. Da su mu u policiji rekli da je to tuđa imovina i da moram napustiti prostor, da je znao kad je prvotužena drugotuženom poklonila objekat, da se nije protivio, mislio je ako živi tu da se ne treba protiviti, da kada je napustio vanbračnu zajednicu drugotuženi je promijenio stolariju na cijelom objektu, nije mijenjao krov, adaptirao je kupatilo, ništa više. Za vrijeme trajanja braka nisu se svađali, da je stvari u objektu on kupovao, namještaj, bijelu tehniku, davao je normalno, kupovalo se, te da je on podnosio tužbu za smetanje posjeda sudu.

U svom iskazu prvotužena navela je da je dana 25.04.2004. godine počela da živi sa tužiocem, da je došao u njenu kuću, da je njen otac I. kupio tu kuću u koju je došao da živi tužilac, da je O.H. otac svakog mjeseca plaćao za njegovo izdržavanje, da je stanje objekta bilo 2004 godine isto kao I u vrijeme davanja iskaza, da je njen otac A.I. finansirao dogradnju kuće, da je O.H. otac pripomogao u tome i to dobro, da je njen otac digao dva kredita nepovratno, kao šehidska porodica, da je dobio od Boračke i iznos od 9.000,00 KM za krov, da su dva ranija kredita bila jedan u materijalu, jedan u novcu, da kada je njen otac kupio kuću to je bio mutvak koji se sastojao od jedne sobe, hodnika i odvojenog dijela za kupatilo, da je on je to kupio 2000. godine, a 2002 je dograđivan, da nije bila u vezi sa tužiocem u to vrijeme, da je dograđen je dnevni boravak, kuhinja, hodnik i još jedna soba, da je sve to završeno 2003 godine, da se tužilac nije tada uselio, nije tada bila u vanbračnoj zajednici, da je sa tužiocem počela da živi 25.04.2004. godine i da je tada tužilac ušao u njihov objekat jer ona nije htjela ostaviti roditelje ni sina, da kada je tuženi došao kod nje ,radio je u H. i odmah je napustio posao 2004. godine, da dugo nije radio, I da ih je njen otac sve izdržavao, da nije radio 4 ili 5 godina, a ako nekada zaradi na dnevnicu koristio je taj novac za sebe, da je trošio na alkohol, da je prekidao

vanbračnu zajednicu, da je njoj govorio da ode u S., a da je čula da je tamo dovodio i žene, da što se tiče novca nije uložio ni jedne marke u dogradnju objekta, da vanbračna zajednica je bila nikakva, da ju je 2019. godine napustio nakon šest mjeseci i oženio se, da je ona obolila dok je bila sa njim, da je iz Š. 2019. godine vodio ženi i živio u S., često je odlazio dok je bio u vanbračnoj zajednici, da kada bi se to sve sastavilo vanbračna zajednica je trajala veoma kratko. Poslije 2019. godine opet je znao doći, zaposlio se u d.o.o. Širbegović ali je stalno bio na bolovanju, da je u osmom mjesecu 2019. godine je ponovo došao i molio da se ponovo vrati, nije pristajala zbog alkohola, ucjenjivao i ja ona ga primila 2019. godine na kraju godine, da kada je ponovo došao bila je neka normalna zajednica jedno 20 dana i poslije nastavio isto, da je u devetom mjesecu 2021. godine došlo do prekida vanbračne zajednice. Dalje navodi da je njoj otac poklonio kuću 2009. godine, a ona O.H. 2019. godine, da nakon što je poklonila objekat O.H., O.H. je renovirao cjeli objekat, kupatilo, kupio namještaj, promijenio stolariju, O.H. je finansirao kamene ploče, da je ona dovlačila kamen sa jednom ženom, a da tuženi zamota ruku i ne može ništa raditi, da je prijavljivala tužioca policiji dva puta, kada je otišao i ranije, prijetio joj da će je ubiti iz pištolja, da je njen otac dobio kredite, da ima dokumentaciju, da nije predala sudu, da je nosila advokatu Mirzi, da je njen otac dobio od Boračke organizacije 9.000,00 KM, ima dokumentaciju, donosila je advokatu nije predala sudu a to se može provjeriti u Boračkoj, kada je njen otac kupio kuću to je bio prostor od jedne sobe, hodnika i kupatila, da je stavljena stolarija na dograđeni dio, da dok je B.R. živio u kući ništa nije rađeno, samo stazice, fasada je rađena a njen sin je kupovao materijal, da su staze građene 2019. godine, a da je njen sin platio materijal, da je u gradnji kuće učestvovao otac O.H., plaćao je izdržavanje 100,00 KM 1997. godine, ali je davao i više jer je radio u Š.. Navodi da ima dokumentaciju vezano za alimentaciju ali je nije predala sudu. Šupa je bila izgrađena kada su kupili objekat, jedna je bila drvena, bio je vc vanjski, a nakon što je kupljen objekat ona i otac su izgradili drugu šupu, B.R. je pomagao kada se pravila ta šupa, a sve je njen otac finansirao kupovinu materijala, B.R. je završio osnovnu školu, a kupio je diplomu, navodi da je primala tužioca iako je odlazio i pitala se što je to radila, a to je radila iz razloga jer je mislila da žive, dogradnja jedne sobe je vršena još dok je njen otac bio živ 2016. godine a da je to trebala biti soba njenog sina, njen otac je dobio 5.000,00 KM za tuđu njegu i to je dobila preko gospodina advokata, da ima za to dokumentaciju, nije to predala na sud.

Drugotuženi je u svom iskazu naveo da je on bio mali kada je djed kupio kuću, a kada je bila dogradnja sjeća se da je bio prvi razred – 2002. godine, da je nadograđena jedna soba sastavljena sa nišom, da je hodnik proširen, da je 2003 godine urađeno malterisanje i sve je tada završeno da se usele, poslije toga kada su se uselili bili su vanjski radovi, kuća je bila samo izmalterisana sa vana, da za vrijeme dogradnje B.R. nije živio sa njegovom majkom, da se ne može sjetiti kad je B.R. počeo da živi sa njegovom majkom, da vanbračna zajednica nije bila nikad skladna, bile su svađe, većinom kada je njegov otac njemu slao pare i pomagao, otac je slao preko vozača K., i kada god su se vratili kući bile su

svađe. Dok je on tu živio, tužioca nekada nije bilo tu, a kada bi pitao gdje je, majka mu je odgovarala da je u S. i da tamo nešto radi, sjeća se kada je djed poklonio kuću majci i to je bilo 2005. godine, jer je djed govorio da je to njegova kuća, a poklonio je majci zato što ja nisam imao dovoljno godina, da je majka njemu kuću poklonila 2019. godine, da kada mu je poklonjeno, on je vršio renoviranje. Prvo je unutarnji dio renovirao, zamijenio laminate, promijenio kuhinju, stolariju unutrašnji dio i poslije toga renovirao kompletno kupatilo a zatim vanjske radove. Zalijepio je stiropor bez fasade sa ljepilom i oko kuće pločnike. B.R. u te radove nije ništa ulagao. Nije pomagao jer su radili majstori koje on plaćao, i to što je govorio B.R. da nadgleda radove ni to nije radio. Dalje je naveo da je on od 2019. godine u Nj., da je zaposlen, a da je u S. bio zaposlen od 2016 do 2019. godine, da je djed mjesečno primao oko 600,00 KM, a dok je nena bila živa imali su takođe 600,00 KM, da je njemu otac ispočetka slao manji iznos možda 300,00 KM, za osnovnu školu a u srednjoj oko 500,00 KM, da dok su živjeli svi zajedno tužilac nije ništa u novcu uložio jer je ulagao u S. u gradnju vikendice u S., da je bio na toj vikendici kada su stare stvari vozili njemu u vikendicu, da je počeo graditi kada je počeo da radi u d.o.o. Širbegović sjeća se tačno vremena, a da je to bilo za vrijeme trajanja vanbračne zajednice. Za vrijeme gradnje vanjskih radova je dograđena još jedna soba ona je bila ranije izgrađena, nije bila 2003. godine, dograđena je 2009. godine. U to vrijeme je B.R. živio u toj kući. Majka nije imala zasnovan radni odnos. U osnovnu školu je išao u G. a i u srednju. 2019. godine je došlo do prekida vanbračne zajednice, na način da je njegova majka bila maltretirana i ja on tražio od njega da ode iz kuće, da on nije htjeo, i kada se napije prijetio je njegovoj majci, ona je zvala policiju i policija ga je odvela. Prekid vanbračne zajednice je bio 2019. godini a možda je trajao 1 godinu poslije, jer je došao i govorio da nemože živjeti sam i da će se objestiti.

Prema označenom predmetu i obimu vještačenja kako je odredio punomoćnik tužitelja da je zadatak vještaka da utvrdi vrijednost izvedenih građevinskih radova na dograđenom građevinskom objektu a koji se sastoji od dograđenog dijela kuće od dvije sobe i hodnika, da se izjasni o vrijednosti radova izvedenih na tavanu, na cijelom objektu, krova sa crijepom na cijelom objektu, troškove u visini zamjene unutrašnje stolarije i šupe kao ekonomskog objekta koja je izgrađena u neposrednoj blizini izgrađenog objekta a sve imajući u vidu da je dogradnja objekta vršena 2001. na 2002. godinu. Vještak je dostavio dana 05.12.2022.godine nalaz i mišljenje u kome je naveo podatke o objektu u pogledu inicijalnog objekta, dograđenog dijela pod „B“ pa kako nije bila prikazana vrijednost dograđenog dijela na skici vještaka pod tačkom „C“, punomoćnik tužioca tražio je da vještak dopuni nalaz jer nije prikazana vrijednost izvedenih radova na dijelu objekta na nalazu vještaka označena sa slovom „C“, zelenom bojom, navodeći i to da je ista građena od 2013. do 2015.godine, da je bila namijenjena drugotuženom, to je vještak dopunio nalaz u pogledu podataka o cijenama i izvedenih radova na tom dijelu dograđenog objekta.

Nakon dostavljenog kako osnovnog tako i dopunjenog nalaza punomoćnici stranaka nisu imali primjedbe, pa je punomoćnik tužitelja, nakon

izvedenih dokaza precizirao tužbeni zahtjev kojim se traži da se utvrdi da su tužitelj B.R. i tužena A.H., drugotuženi O.H., po osnovu Ugovora o poklonu, zajedničkim sredstvima u toku trajanja vanbračne zajednice, stekli dograđeni dio kuće na kč broj 888/4 kuća i zgrada, „K.“, upisano u posjedovni list 6260 ko G., odgovara u starom zk ulošku broj 461 iste ko, te drvenu šupu dimenzija 4x3 m, izgrađenu na predmetnom zemljištu da je udio u toku sticanja vanbračne zajednice tužitelja, dio 1/3, a što čini iznos tržišne vrijednosti dijela tužitelja od 12.690,86 KM, što su to tuženi dužni priznati tužitelju isplatiti sa kamatom i troškovima postupka.

Članom 263 Porodičnog zakona propisano je da imovina koju su vanbračni partneri stekli radom u vanbračnoj zajednici koja ispunjava uvjete iz člana 3. Porodičnog zakona, smatra se njihovom vanbračnom stečevinom.

Članom 3. istog Zakona predviđeno je da je vanbračna zajednica u smislu Porodičnog zakona, zajednica života žene i muškarca koji nisu u braku ili bračnoj zajednici sa drugom osobom koja traje najmanje 3 godine ili kraće ako je u njoj rođeno zajedničko dijete.

Članom 251. Porodičnog zakona propisano je u stavu 1. da bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice i prihod iste imovine, članom 252. istog Zakona u stavu 1. predviđeno je da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili.

Na osnovu provedenih dokaza tužitelja sud jeste utvrdio da su tužiteljica i tuženi bili u zajednici života, kao vanbračnoj zajednici pa iako se razlikuje podatak u pogledu, kako navodi tužitelj, kada je počela trajati vanbračna zajednica i kako navodi tužena odnosno i drugotuženi, iz njihovih izjava proizilazi da je to trajalo više od 3 godine. Međutim, to nije bila samo zajednica vanbračnih partnera, nego šira zajednica života članova porodice, koju su činili otac, prvotužiteljice, i djed drugotuženog, a ranije i majka prvotužiteljice.

Nesporno je bilo to da je otac tužiteljice kupio objekat, a kako se to izjasnio svjedok tuženih G.H. , koji je naveo da je prodao svoj objekat ocu prvotužiteljice, pa kako on nije imao novac, u cjelokupnom iznosu, plaćao je to, na način da je davao po 100 KM ili u nekim drugim iznosima ali je u cijelosti isplatio taj objekat.

Međutim, iako je sud utvrdio da je zajednica života tužitelja i prvo tužene trajala više od 3 godine, nije usvojio tužbeni zahtjev tužitelja, jer tužitelj nije na osnovu preciziranog tužbenog zahtjeva dokazao da je njegov udio u sticanju dograđenog dijela kuće 1/3, kako je to naveo punomoćnik tužitelja u preciziranom tužbenom zahtjevu a osnovom Ugovora o poklonu, a koji dograđeni dio je izgrađen zajedničkim sredstvima u toku trajanja vanbračne zajednice kao i drvena šupa. Vanbračna zajednica je bila zasnovana između tužitelja i drugotužene, protiv drugotuženog je podnesena tužba radi pasivne legitimacije, pa je za sud ostalo nedokazano i nejasno da se postavljenim tužbenim zahtjevom tužitelja tvrdi da je njegov udio u toku sticanja vanbračne zajednice dio od 1/3 i da to u novčanom iznosu predstavlja 12.690,86 KM.

Tužitelj nije izveo ni jedan dokaz u pogledu visine njegove zarade, u pogledu kontinuiteta radno pravnog statusa, samo je priložio radnu knjižicu iz koje je vidljiv broj i kada je izdata. Sve i da je tačno da je radio, neproizilazi iz izvedenih dokaza, da bi udio u sticanju imovine za vrijeme trajanja vanbračne zajednice bio 1/3.

Tačno je da je vjerojatno tužitelj doprinosio u novcu, ali kako tužena nije bila zaposlena a vanbračna zajednica morala je imati sredstva za izdržavanje, tužitelju i ne bi pripadao udio u suvlasništvu kako je to prvobitno bilo postavljeno tužbom ,nego eventualno kako je punomoćnik tužioca precizirao isplata u novcu, međutim kako je postavljeni tužbeni zahtjev tužioca, isplata u novcu, isti nije osnovan u odnosu na provedene dokaze tužitelja.

Iskaz tužitelja sud je prihvatio u dijelu koji se odnosi na to da je vanbračna zajednica trajala više od 3 godine, po ocjeni suda tuženi jeste radio za vrijeme dogradnje kako su se izjašnjavali svjedoci, R.K. koji je naveo da je B.R. radio prilikom dogradnje ali da ne zna ko je učestvovao sa novcem, svjedok O.H.2 je takođe rekao da je pomagao B.R. jedan dan jer je i njemu B.R. valjao, S.T. izjavila da joj je poznato da se nešto dograđivalo ali da njoj nije poznato u kojem vremenskom periodu, da li je B.R. bio tu kada je bila dogradnja, svjedok S.B. izjavio je da je kratko sa B.R. radio u Z., možda, od 2003 u 9 i 10 mjesecu pa do sledeće sezone, da mu je B.R. pričao da se dograđuje kuća u L. i da mu je on vjerovao da tu živi , ali ne zna u pogledu finansiranja o tome ništa, svjedok V.B. se izjašnjavao samo u pogledu savjeta datih B.R. kada se raspitivao u pogledu bijele tehnike, naveo je da je B.R. radio, ali ništa precizno gdje, kada, kako, zna da se objekat dograđivao ali ne zna okolnosti.

Osim toga, iz cjelokupno provedenog postupka a što nije bilo sporno proizilazi da je tužitelj, za vrijeme trajanja vanbračne zajednice gradio vikendicu u S., gdje su odlazile obje parnične stranke.

Tačno je da iz presude Vrhovnog suda broj 95 0 P 058305 20 Rev, proizilazi stav da ako zakonom ili ugovorom nije drugačije ugovoreno dogradnjom, doziđivanjem ili adaptacijom tuđeg ili suvlasničkog građevinskog objekta ne stiče se pravo vlasništva, već lice koje je ulagalo u tuđu nekretninu može samo postaviti obligacionopravni zahtjev. Takav zahtjev i jeste postavio tužitelj u preciziranom tužbenom zahtjevu ali na osnovu izvedenih dokaza a što je bio dužan, nije dokazao, da je zajedničkim sredstvima u toku trajanja vanbračne zajednice stekao dograđeni dio kuće i drvenu šupu, da je njegov udio u sticanju vanbračne zajednice tužitelja sa dijelom 1/3 i da to u novčanom iznosu predstavlja iznos od 12.690,86 KM, jer se radilo o široj porodičnoj zajednici gdje je najveći teret finansiranja snosio otac prvotužiteljice, kako su se o tome izjašnjavali svjedoci, da je kupio tu kuću, započeo dogradnju, jer je logično da ukoliko je kupio sobu sa kuhinjom i vc-om a u tom domaćinstvu je živjela prvotužena, drugotuženi, otac prvotužiteljice i majka da je to bio prostor koji je trebalo dograđivati a tužitelj nije sporio da je otac prvotužiteljice kao roditelj

poginulih pripadnika boračke populacije koristio novčana sredstva u dogradnju, kao i preuzetu robu.

Neprihvatljivi su navodi prvotužene a i ničim dokazani da je tu izgradnju pomagao i otac drugotuženog, jer ako je plaćao određene iznose to je bilo za izdržavanje djeteta, po osnovu njegove obaveze kao roditelja, pa kako je dijete imalo svoje potrebe i ne bi bilo moguće da se od tih sredstava plaća dogradnja.

Tužbeni zahtjev tužitelja onako kako je preciziran, sud je odbio, jer osim činjenice u pogledu trajanja vanbračne zajednice eventualno i nekog doprinosa za funkcionisanje vanbračne zajednice, u pogledu izdržavanja stranaka, sud nije prihvatio da su zajedničkim sredstvima vanbračni partneri stekli dograđeni dio, da je dio tužitelja u tome 1/3 i da je to 12.69,86 KM.

Pravilno punomoćnik tuženih navodi da tužitelj nije dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, jer stranke jedno vrijeme uopšte nisu živjele zajedno, da tužitelj nije precizno iznosio podatke u pogledu koje iznose novca i kome davao, koji materijal, da je tužitelj naveo da je lično ugrađivao stolariju, prozore, vrata radio na izgradnji trotoara pomoćnih zgrada, plaćao majstore, ali to nije niko od saslušanih svjedoka potvrdio na takav način, a tužitelj nije osporio navode da je A.I. podizao kredite dobijao bespovratna sredstva u materijalu. Pri tome se mora imati u vidu da je tužitelj gradio objekat i u S.R., da je otac prvotužiteljice poklonio nekretninu svojoj kćerki tj. prvotužiteljice, da se tužitelj nije tome protivio, da je i prvotužiteljica, svom sinu poklonila tj. drugotuženom predmetni objekat i da se ni tome tužitelj nije protivio.

Kako sud nije prihvatio navode tužitelja u pogledu preciziranog tužbenog zahtjeva, a nesporno je bilo da je otac prvotužiteljice kupio kuću jer je i to sam tužitelj navodio, to sud nije iskaze saslušanih svjedoka tuženih posebno cijenio jer je i sam tužitelj izjavljivao da je otac kupio kuću, da je bio živ dok se dograđivalo.

Cijeneći sve provedene dokaze u smislu odredaba člana 8 ZPP-a sud je donio odluku kao u izreci Presude, iz sljedećih razloga.

Punomoćnik tuženih zatražio je troškove postupka u visini od 2.376 KM, koji se odnose na sastav odgovora na tužbu 432,00 KM, sastav odgovora na preinačeni tužbeni zahtjev 432,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu, iznos od 432,00 KM, zastupanje na glavnoj raspravi iznos od 432,00 KM, na nastavku glavne rasprave 216,00 KM, zastupanje na ročištu od 21.12.2022.godine. O tome je sud odlučio primjenom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku imajući u vidu vrijednost spora i Advokatsku tarifu.

Sudija,
Meliha Hadžihasanović

Pravna pouka: Protiv ove Presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa iste. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu Tuzla putem ovog suda u najmanje 4 primjerka.